

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 272. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324073821760/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Der begyndtes med *Erasmus Montanus*, som blev til Forherligelse for Emil Poulsens bedste Kunst. Han var meget nervøs; et lille Uheld — der gik Ild i Erasmus' bredskyggede Hat straks i den første Scene — forstyrrede øjensynligt Skuespilleren, og hist og her lammede Festbevægelsen hans Kraft. Men alle den ypperligt anlagte Rolles Lineamenter genfandtes: den fortrinlige Maske, den udmærkede Holdning, den disputerende Konversation, Aandsoverlegenheden og Vigtigpeteriet, og dertil en fornem Diskretion i Anvendelsen af de sceniske Virkemidler.

Olaf Poulsen var Jacob, og der er ingen Grund til at dvæle ved denne Fremstilling, der hører til Poulsens uheldigste Præstationer i Holbergske Komædie. Han skal ikke dømmes efter denne Pietetshandling, som førte ham til at optræde i broderlig Forening med Erasmus Montanus' Fremstillere. Heller ikke de øvrige Spillende skal omtales; glimrende var Udførelsen sandelig ikke. Maaske bør Fru Sinding prises for den Usnærpethed, hvormed hun sagde de Holbergske Repliker som skrevet staa.

Olaf Poulsen tog saa Revanche som Harlequin i *De Usynlige* — der er og bliver et pragtfuldt Kunstværk. Der gaves kun anden Akt, og den Art Forkortelse klæder hverken Stykke eller Spil. Poulsen sang naturligvis sin Serenade som en Virtuos. Man maa lykønske med, at Fru Emma

Nielsen endelig har faaet Rollen som Leanders Usynlige. Hun var grumme dejlig og indtagende. Hr. Jerndorff derimod burde gaa over i Reserven, og Fru Phister er for gammel.

Endelig opførtes *Ambrosius'* fjerde Akts første Afdeling. Oprigtigt talt, var det en lidt trist Kunstnydelse. Hr. Emil Poulsen sang den kendte Sang og var blidt Molbech'sk-fortvivlet. Skuespilleren er ikke ung mere, og Stykket har altid været et Gammelmandsbarn. To Ord af Bisp Nikolas' Rolle, sagte af Emil Poulsen, vejer hele *Ambrosius* op. Man undrede sig noget over, at Hr. E. Poulsen vilde figurere i denne bengalske Belysning. Hr. O. Poulsen blinkede yderst ondskabsfuldt som den skurkagtige Tjener.

Festen endte selvfølgelig med Fremkaldelse. Der gives ikke to mere populære Mennesker i Danmark end Emil og Olaf Poulsen, og den elegante Begejstring var egentlig kun et svagt Udtryk for den Folkeyndest, de har erhværet.